

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/68/2013
Identifikačné číslo spisu:	1002899293
Dátum vydania rozhodnutia:	30.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1002899293.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: TRADEUNION spoločnosť s ručením obmedzeným Vranov nad Topľou, so sídlom Družstevná 1, Nacina Ves, IČO: 31 679 510, proti žalovanému: TRANSPETROL, a. s., so sídlom Šumavská 38, Bratislava, IČO: 31 341 977, zastúpený advokátom JUDr. Oliverom Korcom, so sídlom Záhradnícka 9, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 19, Bratislava, IČO: 00 686 832, zastúpený advokátskou kanceláriou Krivak & Co, s. r. o., so sídlom Gajova 13, Bratislava, IČO: 36 863 475, o neplatnosť uznesení valných zhromaždení, o návrhu žalobcu na prerušenie konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2013 č. k. 27 Cb 70/2002-1045, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2013 č. k. 27 Cb 70/2002-1045 **p o t v r d z u j e .**

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. októbra 2013 č. k. 27 Cb 70/2002-1045 návrh na prerušenie konania zamietol.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca podaním zo 7. októbra 2013 navrhol súdu, aby v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 28 Cb 112/2002 vzhľadom k tomu, že v tom konaní sa rieši otázka, ktorá môže byť významná pre rozhodnutie súdu v prebiehajúcom konaní. Súd prvého stupňa uviedol, že vo veci sp. zn. 28 Cb 112/2002 sa žalobca domáha práva na vykonanie zmeny zápisu Centrálného depozitára cenných papierov SR v zozname akcionárov v spoločnosti TRANSPETROL, a. s. Ak by súd v konaní sp. zn. 28 Cb 112/2002 právoplatne rozhodol, že žalobca je akcionárom spoločnosti TRANSPETROL, a. s. a bude zapísaný v zozname akcionárov, vedenom Centrálnym depozitárom cenných papierov SR ako akcionár spoločnosti TRANSPETROL, a. s., znamenalo by to, že žalobca je akcionárom spoločnosti TRANSPETROL, a. s.

Súd prvého stupňa konštatoval, že predmetom sporu v prejednávanej veci je rozhodnutie o neplatnosti uznesení prijatých na valných a mimoriadnych valných zhromaždeniach žalovaného konaných v dňoch 27. septembra 2001, 24. januára 2002, 29. apríla 2002, 30. mája 2002, 18. decembra 2002, 29. mája 2003, 12. septembra 2003 a 7. mája 2004.

Súd prvého stupňa s poukazom na § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a s prihliadnutím na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2011 č. k. 27 Cb 70/2002-840 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. decembra 2012 sp. zn. 4 Obo 82/2011 dospel k záveru, že nie je dôvod na prerušenie konania. Uviedol, že žalobca v konaní sp. zn. 28 Cb 112/2002 žiadny relevantný doklad o nadobudnutí akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s., nepreukázal. Žalobca ani v návrhu na prerušenie konania žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by nadobudol predmetné akcie a tento doklad dodatočne doložil do spisu vedeného pod sp. zn. 28 Cb 112/2002.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Uviedol, že v konaní sp. zn. 28 Cb 112/2002 sa žalobca domáha zápisu do zoznamu akcionárov Centrálného depozitára cenných papierov SR. V prípade, ak bude v konaní sp. zn. 28 Cb 112/2002 právoplatne rozhodnuté, že žalobca bude zapísaný v zozname akcionárov Centrálného depozitára cenných papierov SR, bude tým preukázané jeho vlastníctvo 110 ks akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s., pretože výpis zo zoznamu akcionárov, vedený Centrálnym depozitárom cenných papierov SR, bude tým dôkazom, ktorý súd požadoval v tomto konaní. Preto je odvolateľ toho názoru, že právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 28 Cb 112/2002, bude mať význam pre toto konanie. Podľa odvolateľa odvolaním napadnuté uznesenie nemá náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., v dôsledku čoho je nepreskúmateľné. Odvolateľ tiež namietal rozhodnutia, na ktoré súd prvého stupňa v napadnutom uznesení poukazoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý mal za to, že skutočnosť, či žalobca je alebo nie je vlastníkom akcií žalovaného (teda aktívnu hmotnoprávnu legitímáciu žalobcu), je Krajský súd v Bratislave oprávnený vyriešiť ako otázku prejudiciálnu. Zdôraznil, že podstata sporu si nevyžaduje vyriešenie žiadnych okolností, o ktorých by nemohol rozhodnúť samotný Krajský súd v Bratislave. Uviedol, že nesúhlasí s prerušením konania z dôvodu rozhodovania Krajského súdu v Bratislave v spore sp. zn. 28 Cb 112/2002.

Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. vo veci o určenie o neplatnosti uznesení prijatých na valných zhromaždeniach žalovaného.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súdom má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí,

prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní vyplývajúcej z ustanovenia § 6 O. s. p. a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu spomínanej hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčkať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu.

Odvolateľ tvrdí, že právoplatné rozhodnutie v konaní sp. zn. 28 Cb 112/2002 o zapísaní žalobcu do zoznamu akcionárov Centrálného depozitára cenných papierov SR preukáže jeho vlastníctvo 110 ks akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s., čo bude dôkazom potrebným v tomto konaní.

Vecnou legitímáciou (aktívnou na strane žalujúceho a pasívnou na strane žalovaného) sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Bez vyriešenia tejto otázky nemôže súd prvého stupňa vo veci rozhodnúť. Odvolateľ argumentuje tým, že posúdenie jeho aktívnej legitímácie závisí od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 28 Cb 112/2002, teda od rozhodnutia, či je obchodná spoločnosť TRADEUNION, spoločnosť s ručením obmedzeným, Vranov nad Topľou (žalobca) vlastníkom 110 ks akcií spoločnosti TRANSPETROL, a. s. (žalovaného) a len z dôvodu protiprávneho konania emitenta, t. j. spoločnosti TRANSPETROL, a. s., v zozname akcionárov zapísaný nie je. Ak však odvolateľ tvrdí, že rozhodnutie vo veci sp. zn. 28 Cb 112/2002 má zásadný význam pre rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v tomto konaní (sp. zn. 27 Cb 70/2002), nemožno s týmto argumentom súhlasiť. Skúmanie vecnej legitímácie je totiž procesnou povinnosťou každého vo veci konajúceho súdu. Otázku, či žalobca je v spore aktívne legitimovaný, t. j., či je nositeľom tvrdeného hmotného práva a či správne označil osobu - nositeľa tvrdenej povinnosti, t. j., či ním označený žalovaný je v spore naozaj pasívne legitimovaný, rieši súd v samom závere konania, kedy z meritórneho rozhodnutia vyplynie autoritatívny záver o otázke vecnej legitímácie účastníkov konania. Otázku aktívnej legitímácie žalobcu je preto oprávnený v prebiehajúcom súdnom konaní vyriešiť samotný konajúci súd vo forme otázky predbežnej s tým, že sa s ňou vysporiada v odôvodnení svojho rozhodnutia v merite veci.

Odvolací súd je preto toho názoru, že rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 O. s. p., t. j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov).

Žalovaný v odvolaní tiež namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým zamietol jeho návrh na prerušenie konania, čím mu odňal možnosť pred ním konať.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia konštatuje, že napriek tomu, že v časti dôvodov, pre ktoré návrh zamietol, je stručné, formálne obsahuje náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. (v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.). Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia opísal rozhodné skutočnosti, na základe ktorých žalobca žiada o prerušenie konania, argumenty žalobcu, pre ktoré návrhu nie je možné vyhovieť, uviedol ako vec právne posúdil, aj dôvod, pre ktorý návrh zamietol. Námetka žalobcu, že ho súd prvého stupňa obmedzil v jeho práve na spravodlivé konanie, nie je opodstatnená.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade podmienky na

prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. splnené nie sú, a preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.